

ÎNCHEIERE

09 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mihail Știrbu, Maria Știrbu, Andrei Știrbu,

în cauza civilă la cererea înaintată de Ion Grubîi împotriva lui Mihail Știrbu, Maria Știrbu și Andrei Știrbu cu privire la evacuarea forțată,

împotriva deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Mihail Știrbu, Maria Știrbu, Andrei Știrbu, prin intermediul avocatului Rodica Mirolubov, fiind menținută hotărârea din 15 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 20 martie 2017, Ion Grubîi a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Știrbu, Maria Știrbu și Andrei Știrbu cu privire la evacuarea forțată.

În motivarea acțiunii, Ion Grubîi a indicat că la 09 octombrie 2015, între Maria Știrbu și Mihail Știrbu, din numele căruia acționa în bază de procură Andrei Știrbu, și Ion Grubîi, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare, înregistrat la notarul public Nina Frecăutanu cu nr. 4199, prin care vânzătorii au vândut, iar Ion Grubîi a cumpărat imobilul: teren cu destinația „pentru construcții”, individualizat cu numărul cadastral XXXXX, cu aria totală de 0,06 ha, construcția cu destinația „casă de locuit individuală”, individualizată cu numărul cadastral XXXXX.02, cu suprafața totală de 131,0 m.p., situate în strada XXXXX, nr. 79, orașul Durlești, mun. Chișinău.

Contractul de vânzare-cumpărare a fost supus înregistrării în Registrul bunurilor imobile, ceea ce în corespundere cu dispozițiile art. 321 din Codul civil, semnifică nașterea dreptului de proprietate privată asupra bunului imobil procurat.

Potrivit reclamantului, le-a acordat părților, la solicitarea acestora, un termen de 30 de zile din data încheierii contractului de vânzare-cumpărare, pentru a elibera bunul imobil indicat, însă la expirarea acestui termen, părțile nu și-au onorat obligația asumată.

Astfel, printr-o cerere prealabilă, reclamantul le-a solicitat părților de a evacua benevol imobilul, acordându-le un termen de 10 zile din data recepționării cererii,

pentru evacuarea imobilului situat în mun. Chișinău, or. Durlăști, str. XXXXX, nr. 79, și a bunurilor care se află în el. Respectiva cerere a fost recepționată la 13 februarie 2017 contra semnătură, fapt confirmat prin avizul de recepție.

La 18 decembrie 2017, Ion Grubîi a depus o cerere de concretizare a cerințelor acțiunii, solicitând evacuarea forțată a lui Mihail Știrbu și Maria Știrbu și a bunurilor personale din imobilul situat în mun. Chișinău, or. Durlăști, str. XXXXX, nr.79, cu nr. cadastral XXXXX.02 și terenul aferent acestuia, cu nr. cadastral XXXXX; evacuarea lui Andrei Știrbu și a familiei acestuia din imobilul situat în mun. Chișinău, or. Durlăști, str. XXXXX, nr.79, cu nr. cadastral XXXXX.02 și terenul aferent acestuia, cu nr. cadastral XXXXX, care aparțin cu drept de proprietate lui Ion Grubîi și încasarea din contul pârâșilor a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 15 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis acțiunea înaintată de Ion Grubîi. S-au evacuat forțat copârășii Mihail Știrbu, Maria Știrbu și Andrei Știrbu împreună cu familia și bunurile personale, din imobilul situat pe adresa: str. XXXXX, nr. 79, or. Durlăști, mun. Chișinău, cu nr. cadastral: XXXXX.02 și terenul aferent acesteia cu nr. cadastral XXXXX, care aparțin cu drept de proprietate lui Ion Grubîi. S-a admis cererea lui Ion Grubîi privind compensarea cheltuielilor de judecată. S-a încasat în mod solidar de la Mihail Știrbu, Maria Știrbu și Andrei Știrbu în beneficiul lui Ion Grubîi suma de 200 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat achitată de reclamant la depunerea acțiunii.

Prin decizia din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de avocatul Rodica Mirolubov în interesele apelanșilor Mihail Știrbu, Maria Știrbu și Andrei Știrbu. S-au menșinut încheierile din 20 septembrie 2018 și din 27 septembrie 2018 ale Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani. S-a menșinut fără modificări hotărârea din 15 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reșinut că dreptul de proprietate al lui Ion Grubîi asupra imobilului situat în mun. Chisinau, or. Durlesti, str. XXXXX, nr.79, cu nr. cadastral XXXXX.02 și terenul aferent acestuia, cu nr. cadastral XXXXX, dobândit la 09 octombrie 2015, odată cu înscrierea acestuia Registrul bunurilor imobile, este încălcat de către Mihail Știrbu, Maria Știrbu și Andrei Știrbu, care nu și-au onorat obligația corelativă, ce rezultă din contractul de vânzare-cumpărare nr. 4199 din 09 octombrie 2015, de a preda bunul în perioada determinată de părți - în termen de 30 zile de la data încheierii contractului.

Astfel, prin acșunile pârășilor-apelanși Mihail Știrbu, Maria Știrbu și Andrei Știrbu de a refuza predarea bunului ce constituie obiectul contractului de vânzare-cumpărare nr. 4199 din 09 octombrie 2015 în termenul stabilit de părți, se încălcă două atribute ale dreptului de proprietate deșinut de către Ion Grubîi asupra bunului imobil: posesia (*jus possidendi*) - dreptul de a stăpâni bunul și folosința (*jus utendi și jus fruendi*) - care cuprinde atât utilizarea bunului, cât și culegerea fructelor acestuia, fapt care contravine cadrului legal nașional care reglementează instituția dreptului de proprietate și cadrul legal internașional.

La 18 iunie 2019, Mihail Știrbu, Maria Știrbu, Andrei Știrbu au contestat cu recurs decizia din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru solușionarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanșii la proces, iar concluziile instanșei sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Suplimentar, s-a indicat asupra faptului că prima instanță a încălcat competența jurisdicțională la soluționarea litigiului, atât instanța de fond, cât și cea de apel, au încălcat recurenților dreptul la apărare, prin neprimirea în procedură a acțiunii reconvenționale.

Astfel, recurenții au solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, casarea încheierilor din 20 septembrie 2018 și din 27 septembrie 2018 ale Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, casarea hotărârii din 15 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Știrbu, Maria Știrbu, Andrei Știrbu este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 23 mai 2019 și expediată participanților la proces la 12 iunie 2019 (f.d. 246, vol. I), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să confirme momentul recepționării acesteia de către recurenți. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 18 iunie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură

civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Mihail Știrbu, Maria Știrbu, Andrei Știrbu.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mihail Știrbu, Maria Știrbu, Andrei Știrbu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu,

Judecătorii

Dumitru Mardari,

Svetlana Filincova